

Meg az a kis bakterház... Meg az a kis bakter... Meg még talán az a kis darab világvége...

Szóval ott, ahol másfél percre mindig... (Akkor is...) A két vonat... A két sín páron... Megáll... Hogy találkozzék...?

Hogy kikerülje egymást...? (Képtelenség megítélni...)

És a szépasszonyra...? A vonat ablakából... A másik vonat ablakából... Ahogyan a szemedbe bámult... Emlékszel...?

Hogyan is bámult hát a szépasszony...?

Tűnődve... Hitetlenül... Fürkészve... Aggódón... Kétségbeesve... Lemondóan... Szánakozva...

A vonat ablakából... A szemedbe... Az ellenvonat ablakából...

Az ellensín párról... Az ellenvilág ablakából... Az ellenszépasszony.

Éppen csak hogy meg nem szólalt:

„O, szegénykém... hát komolyan gondolja, hogy arra...: amarra... arrafelé... is van... irány?”

Luca Anna

KÉPZAVAR

Ülök egy csomó vers között   De jó
Egyik sem az enyém és mind remek
Halomban eszmék könyvek tengerek
Éljen a képzavar   Egy öngyilkos hajó

Partra veti magát   Bálna akarna lenni
Szakadt vitorlája a századot belengi
Finom gázzzag a konvektor remeg
Kezdődik már   Türelem emberek